

Mali deževnik

Urša Koce

V naročju rečne struge na pomlad prebujene vode spirajo in premeščajo zaležane prodnike in jih spet zbirajo v prodiščih. Ko se sušec začne nagibati v mali traven, na bela nedrja reke prispejo bitjeca, ki po podobi spominjajo na za pest velike prodnike. To so mali deževniki. Pripravljajo se na zahtevno vzgojo novega rodu, ki bo že v zgodnjem poletju nemara nared za svoj prvi odhod v južne kraje.

foto: Dore Fekonja

Malega deževnika *Charadrius dubius* zlahka prepoznamo po živo rumeno obrobljenih očeh.

Mali deževnik je ena izmed štirih vrst rodu *Charadrius*, ki jih lahko opazujemo v Sloveniji - bodisi v času gnezdenja bodisi na selitvi. Komatni deževnik *Ch. hiaticula*, na prvi pogled le nekoliko večja različica malega deževnika *Ch. dubius*, se v naših krajih ustavlja le na selitvi, ravno tako redko opaženi dular *Ch. morinellus*. Beločeli deževnik *Ch. alexandrinus* pa pri nas v manjšem številu domuje na Obali.

Mali deževnik je na slovenskih tleh dokaj pogosta gnezdička, ki jo je moč opazovati na prodiščih vseh večjih alpskih rek in njihovih pritokov, v zadnjih desetletjih pa tudi na mnogih umetnih, zaradi človekove dejavnosti ustvarjenih, odprtih prodnatih površinah, če le dovolj spominjajo na naravna rečna prodišča in mu zagotavljajo primerno hrano. Slovenska populacija pripada evropski

podvrsti *Ch. d. curonicus*. V Evropi je le-ta splošno razširjena, izven stare celine njeno gnezdilno območje seže še na ozemlje Maroka in severne Alžirije.

Po končani gnezdilni sezoni se večina evropske populacije seli v centralno Afriko, kjer tropski pragozd predstavlja južno mejo prezimovališča. Manjše število osebkov na prezimovanje zahaja na obale Arabskega polotoka in Irana ob Perzijskem zalivu.

Od ostalih treh omenjenih vrst deževnikov malega deževnika na prvi pogled ločimo po živo rumeno obrobljenih očeh, v letu pa po odsotnosti bele proge v perutih. Rumena kljun s črno konico zaznamuje komatnega deževnika, podobno kot pri njem pa tudi pri malem